

Nr 262.

Af herr **Erlansson**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om understödsföreningar m. m.

Förslaget till lag om understödsföreningar, hvilket är framlagdt för innevarande Riksdag i Kungl. Maj:ts proposition nr 2, är nog ej lämpligt att upphöjas till lag.

Lagstiftningens uppgift är att stödja och påskynda det godas framgång, men hindra och tillbakahålla det, som är skadligt för staten. Understödsföreningarne äro en god sak, som gagnar både den enskilde och landet i stort. Så länge som de skötas på ett sundt och redbart sätt, finnes ingen anledning till att inskränka deras rörelsefrihet genom en myckenhet lagparagrafer. Det är nog meningen, att lagförslaget, om det blir lag, skulle gifva en viss hjälp åt verksamheten, men denna hjälp synes blifva mycket tvifvelaktig, och det mest troliga är, att det blir ett stort hinder för denna goda rörelses tillväxt.

Skulle möjligen förslaget ändå — som det är eller med vidtagna förändringar — vinna Riksdagens bifall, så vill jag genom denna motion söka få en ändring i § 37, hvori det säges, att ordinarie förenings-sammanträdet skall hållas före den 1 juni hvarje år. Det finnes i vårt land understödsförening, som svårligen kunde efterkomma denna bestämmelse, och skulle den ovillkorligen tvingas därtill, så blefve det stora extra kostnader och många svårigheter. Jag undrar, om staten inte gör största nytta med att låta föreningarne själfva besluta om tiden för sina sammanträden.

Skulle det inte anses, att tidsbestämmelsen kan helt bortfalla i § 37, så ville jag härmed föreslå följande ändring:

§ 37.

Före den 1 augusti hvarje år — — — — —

Stockholm den 7 februari 1912.

John Erlansson.